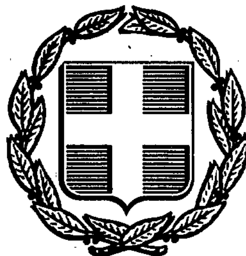

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 17

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1927

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Ιταλίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής και του προσθέτου σ' αυτήν Πρωτοκόλλου, που υπογράφηκαν στην Αθήνα στις 3 Σεπτεμβρίου 1987, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC AND THE OVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ITALY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Italy, .

Desiring to conclude a Convention to avoid double taxation with respect to taxes on income and on capital and to prevent fiscal evasion,

Have agreed upon the following measures:

Chapter I

Scope of the Convention

Article 1

Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both or the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State or of its political or administrative subdivisions of local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages of salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular:

a) In the case of Greece:

(1) the income and capital tax on natural persons;

(2) the income and capital tax on legal persons;

(3) the contribution for the Water Supply and Drainage Agencies calculated on the gross income from buildings;

whether or not they are collected by withholding at source.

(hereinafter referred to as "Hellenic tax")

b) In the case of Italy:

(1) the personal income tax (i imposta sul reddito delle persone fisiche);

(2) the corporate income tax (l imposta sul reddito delle persone giuridiche);

whether or not they are collected by withholding at source.

(hereinafter referred to as "Italian tax").

4. This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Chapter II

Definitions

Article 3

General Definitions

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Greece" means the Hellenic Republic and includes any area beyond the territorial waters of Greece which, in accordance with customary international law and the laws of Greece concerning the exploration for and the exploitation of natural resources, may be designated as an area within which the rigths of Greece with respect to the sea-bed and sub-soil and natural resources may be exercised;

b) the term "Italy" means the Republic of Italy and includes any area beyond the territorial waters of Italy which, in accordance with customary international law and the laws of Italy concerning the exploration for and the exploitation of natural resources, may be designated as an area within which the rights of Italy with respect to the sea-bed and sub-soil and natural resources may be exercised;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Greece or Italy as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity

which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "entreprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in one of the Contracting States;

h) the term "nationals" means:

1. all individuals possessing the nationality of a Contracting State;

2. all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the saws in force in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

1) in the case of Greece, the Minister of Finance or his authorized representative;

2) in the case of Italy, the Ministry of Finance.

2. As regards the application of this Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that Contracting State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the law of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources situated in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;

d) If he is a national of both Contracting States or of either of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business in which the business of the enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" shall include especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop;

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;

g) a building site or construction or assembly project which exists for more than nine months.

clude:

3. The term "permanent establishment" shall not be deemed to in-

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenace of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise;

e) the maintenace of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activites which have a preparatory or auxiliary character for the enterprise.

4. A person acting is a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State – other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies – shall be deemed to be a permanent establishment in the first–mentioned State if he has and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise.

5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise) shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of Income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall be defined in accordance with the law of the Contracting State in which the property in question is situ– ated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provision of general law respecting landed property apply. Usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources shall also be considered as "immovable property". Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to the income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of

a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles embodied in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contraty.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Income derived from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ship is registered.

2. Subject to the provisions of paragraph 1, income derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

3. Income of an air transport enterprise of a Contracting State derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. The provisions of paragraph 3 shall also apply to profits from the participation in a "pool", a joint business or an international operating agency.

Article 9

Assosiated Enterprises

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting States of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt–claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case the dividends are taxable in that other Contracting State according to its own law.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State, derives profits or income from the other Contracting State that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

a) the payer of the interest is the Government of that Contracting State or a local authority thereof; or b) the interest is paid to the Government of the other Contracting State or local authority thereof or any agency or instrumentality (including a financial institution) wholly owned by that other Contracting State or local aurhotiry thereof; or c) the interest is paid to any other agency or instrumentality (including a financial institution) in relation to loans made in application of an agreement concluded between the Governments of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from Government securities, bonds or debentures, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in profits, and debt–claims of every kind as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation law of the State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs from 1 to 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therin and the debt–claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the interest is taxable in that

other Contracting State according to its own law.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when this payer is that State itself, a political or administrative subdivision a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent etablishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt–claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last–mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the law of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, royalties referred to in paragraph 4 (b) of this Article may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and 2, royalties referred to in paragraph 4 (a) of this article arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

4. The term "royalties" as used in this Article means:

a) payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films and tapes for television or radio broadcasting;

b) payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraph 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the royalties are taxable in that other Contracting State according to its own law.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political or administrative subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last–mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the law of each Contracting State due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

1. Gains from the alienation of immovable property, as defined in Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterpise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1,2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other independent activities of a similar character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes, especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16,18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting state shall be taxable only in the first–mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Con-

tracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

Article 16

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

Government Service

a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political or administrative subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1) is a national of that State not being a national of the first-mentioned State, or

2) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political or administrative subdivision or a local authority thereof to any individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a national of and a resident of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with business carried on by one of the Contracting States or a political or administrative subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Professors and Teachers

A professor or teacher who makes a temporary visit to a Contracting State for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or conducting research at a university, college, school or any other educational institution legally recognised as such, and who is, or immediately before such visit was, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State in respect of remuneration for such teaching or research.

Article 21

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the fist-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the items of income are taxable in that other Contracting State according to its own law.

Chapter IV

Taxation of Capital

Article 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contract- ing State in which the profits from the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

Article 24

Elimination of double taxation

1. It is agreed that double taxation shall be avoided in accordance with the following paragraphs of this Article.

2. In the case of Italy:

If a resident of Italy owns items of income which are taxable in Greece, Italy, in determining its income taxes specified in Article 2 of this Convention, may include in the basis upon which such taxes are imposed the said items of income. unless specific provisions of this Convention otherwise provide.

In such case, Italy shall deduct from the taxes so calculated the income tax paid in Greece but in an amount not exceeding that proportion of the aforesaid Italian tax which such items of income bear to the entire income.

However, no deduction will be granted if the item of income is subjected in Italy to a final withholding tax by request of the recipient of

the said income in accordance with the Italian law.

3. In the case of Greece:

If a resident of Greece derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Italy, Greece shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Italy;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Italy.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Italy.

Chapter VI

Special Provisions

Article 25

Non–Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected there with which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provisions shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allovances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 7 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first–mentioned State.

Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first–mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first–mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first–mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under the paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view th the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

Exchance of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provision of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention as well as to prevent fiscal evasion. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (or public).

Article 28

Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

Refunds

1. Taxes withheld at the source in a Contracting State will be refunded by request of the taxpayer or of the State of which he is a resident if the right to collect the said taxes is affected by the provisions of this Convention.

2. Claims for refund, that shall be produced within the time limit fixed by the law of the Contracting State which is obliged to carry out the refund, shall be accompanied by an official certificate of the Contracting State of which the taxpayer is a resident certifying the existence of the conditions required for being entitled to the application of the allowances provided for by this Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this Article, in accordance with the provisions of Article 26 of this Convention.

Chapter VII

Final Provisions

Article 30

Entry Into Force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Rome as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force on the date of the exchange of the instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January 1984;

b) in respect of other taxes, to taxes chargeable for any taxable period beginning on or after 1st January 1984.

3. Claims for refund or credits arising in accordance with this Convention in respect of any tax payable by residents of either of the Contracting States referring to the periods beginning on or after 1st January 1984 and until the entry into force of this Convention shall be lodged within two years from the date of entry into force of this Convention or from the date the tax was charged, whichever is later.

4. The existing "Convention between the Republic of Italy and the Kingdom of Greece for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income", signed in Athens on 19th of March 1965, shall terminate and cease to have effect upon the entry into force of this Convention.

5. Where any greater relief from tax would have been afforded by any provisions of the 1965 Convention than under this Convention, any such provision shall continue to have effect for the first taxable period following that in which this Convention enters into force.

Article 31

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts derived on or after 1st January of the calendar year next following that in which the notice is given;

b) in respect of other taxes, to taxes chargeable for any taxable period beginning on or after 1st January of the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness thereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in two originals in Athens the 3rd day of September 1987 in the English language.

For the Covernment of the Hellenic Republic	For the Government of the Republic of Italy
YIANNIS CAPSIS Undersecretary of State for Foreign Affairs	MARCO PISA Ambassador of Italy

ADDITIONAL PROTOCOL

to the Gonvention between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Italy for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and the prevention of fiscal evasion.

At the signing of the Convention concluded today between the Covernment of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Italy for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and the prevention of fiscal evasion the undersigned have agreed upon the following additional provisions which shall form an integral part of the said Convention.

It is understood that:

a) in connection with the provisions of Article 2, where a tax on capital is subsequently introduced in Italy the Convention shall also apply to such tax;

b) with reference to Article 5, paragraph 2, an installation or structure used for the exploration of natural resources shall be considered as a "permanent establishment" only if it exists for more than six months;

c) with reference to Article 7, paragraph 3, the expression "expenses which are incured for the purposes of the permanent establishment" means the expenses directly connected with the activity of the permanent establishment;

d) with reference to Article 8, an enterprise of a Contract– ing State deriving profits from the operation of ships or air– craft in international traffic shall not be subject to any local income tax imposed in the other Contraeting State;

e) notwithstanding the provisions of Article 10, paragraph 2, dividends paid by a company which is a resident of Greece to a resident of Italy may be taxed in Greece according to the laws of Greece and if the recipient is the beneficial owner of the divi– dends the tax so charged shall not exceed 35 per cent of the gross amount of the dividends, as long as profits of a company resident of Greece are taxable only in the hands of shareholders;

f) the Hellenic tax on capital levied in accordance with the Convention shall be set off against any tax on capital subsequently introduced in Italy in the manner provided for in Article 24, paragraph 2;

g) with reference to paragraph 1 of Article 26, the expres– sion "irrespective of the remedies provided by the domestic law" means that the mutual agreement procedure is not alternative to the national contentious proceedings which shall be, in any case, preventively, initiated, when the claim is related with an assessment of taxes not in accordance with this Convention;

h. the provisions of paragraph 3 of Article 29 shall not affect the competent authorities of the Contracting States from the carrying out, by mutual agreement, of other practices for the allowance of the reductions for taxation purposes provided for in this Convention:

i. the remunerations paid to an individual in respect of services rendered:

1) in the case of Italy, to the Italian State Railways (F.S.), to the Italian State Post undertaking (PP.TT.), to the Italian Foreign Trade Institution (I.C.E.), to the Italian Tour– ism body (E.N.I.T.) and to the Bank of Italy;

2) in the case of Greece, to the Hellenic Railways Organisa– tion (OSE), to the Hellenic Post Office (ELTA), to the Hellenic National Tourist Organisation (EOT), to the Organisation for the Promotion of Foreign Trade (OPE) and to the Bank of Greece;

are covered by the provisions concerning governmental functions and, consequently, by paragraphs 1 and 2 of Article 19 of the Convention.

Done in two originals at Athens the 3rd day of September 1987 in the English language.

For the Covernment of the Hellenic Republic	For the Government of the Republic of Italy
YIANNIS CAPSIS Undersecretary of State for Foreign Affairs	MARCO PISA Ambassador of Italy

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ιταλίας, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι

Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

Άρθρο 1

Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είνα κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό του καθενός από τα συμβαλλόμενα κράτη ή των πολιτικών ή διοικητικών τους υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, των φόρων στα συνολικά ποσά των ημερομισθίων ή μισθών που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις, καθώς και των φόρων στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι, στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελλάδας:

(1) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων

(2) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων

(3) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές, ανεξάρτητα αν παρακρατούνται ή όχι (στο εξής αναφερόμενοι ως «ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Ιταλίας:

(1) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (limposta sul reddito delle persone fisiche)

(2) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων (limposta sul reddito delle persone giuridiche), ανεξάρτητα αν παρακρατούνται ή όχι (στο εξής αναφερόμενοι ως «ιταλικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Κεφάλαιο ΙΙ

Ορισμοί

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Στην παρούσα Σύμβαση, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:

α) Ο όρος «Ελλάδα» σημαίνει την Ελληνική Δημοκρατία και περιλαμβάνει κάθε περιοχή, πέρα από τα χωρικά ύδατα της Ελλάδας, η οποία, σύμφωνα με το εθιμικό διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Ελλάδας που αναφέρονται στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, καθορίζεται ως περιοχή, εντός της οποίας η Ελλάδα ασκεί δικαιώματα σχετικά με το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους.

β) Ο όρος «Ιταλία» σημαίνει τη Δημοκρατία της Ιταλίας και περιλαμβάνει κάθε περιοχή, πέρα από τα χωρικά ύδατα της Ιταλίας, η οποία, σύμφωνα με το εθιμικό διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Ιταλίας που αναφέρονται στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, καθορίζεται ως περιοχή, εντός της οποίας η Ιταλία ασκεί δικαιώματα σχετικά με το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους.

γ) Οι όροι «ένα συμβαλλόμενο κράτος» και «το άλλο συμβαλλόμενο κράτος» σημαίνουν την Ελλάδα ή την Ιταλία, όπως το κείμενο απαιτεί.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρία.

στ) Οι όροι «επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους» και «επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

ζ) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τόπων εντός του ενός συμβαλλόμενου κράτους.

η) Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

1. Όλα τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία έχουν την ιθαγένεια ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Όλα τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρίες και τις ενώσεις, που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σ'ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη.

θ) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

1. Στην περίπτωση της Ελλάδας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Στην περίπτωση της Ιταλίας, το Υπουργείο Οικονομικών.

2. Όσο αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής από ένα συμβαλλόμενο κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτό το άρθρο θα έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου αυτού κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης.

Άρθρο 4

Φορολογική κατοικία

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο κράτος αυτό μόνο όσο αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σ' αυτό ή κεφάλαιο που βρίσκεται σ' αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλόμενων κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

(α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

(β) Αν το κράτος, στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του, δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δε διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο συμβαλλόμενα κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

(γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου κράτους, του οποίου είναι υπήκοος.

(δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο συμβαλλόμενων κρατών ή κανενός απ' αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο συμβαλλόμενων κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων

ζ) ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή συναρμολόγησης που διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων, ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διαφήμισης, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή παρεμφερών δραστηριοτήτων που έχουν προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα για την επιχείρηση.

4. Ένα πρόσωπο που ενεργεί στο ένα συμβαλλόμενο κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους – πλην ανεξάρτητου πράκτορα στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 5 – θεωρείται ότι αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση της επιχείρησης στο πρώτο κράτος, εάν έχει εξουσιοδότηση και συνήθως την ενασκεί στο κράτος αυτό για να συνάπτει συμφωνίες στο όνομα της επιχείρησης, εκτός αν οι δραστηριότητές του περιορίζονται στην αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

5. Μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους δε θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος απλώς και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

6. Το γεγονός ότι εταιρία, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρία που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους ή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί (αυτό και μόνο) να καθιστά την καθεμιά από τις εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Κεφάλαιο ΙΙΙ

Φορολογία εισοδήματος

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την έγγειο ιδιοκτησία. Επικαρπία ακινήτου και δικαιώματα, τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή πάγιες από την εκμετάλλευση μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων ή από την εκμετάλλευση του σχετικού δικαιώματος, θεωρούνται ως «ακίνητη περιουσία». Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3, εάν μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτήν εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης εκπίπτονται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφόσον συνηθίζεται σ' ένα συμβαλλόμενο κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δε θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ' άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Εισόδημα, που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο είναι νηολογημένο το πλοίο.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, το εισόδημα που αποκτά μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο σ' αυτό το συμβαλλόμενο κράτος.

3. Το εισόδημα που αποκτά επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών του ενός συμβαλλόμενου κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 θα εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο, που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

Συνδεόμενες επιχειρήσεις

Αν:

α) επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου κράτους και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιπκλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρία η οποία είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο συμβαλλόμενο κράτος του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του κράτους, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται μ'αυτόν τον τρόπο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας) τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του κράτους, του οποίου η εταιρία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση τα μερίσματα φορολογούνται στο άλλο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

5. Αν μία εταιρία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, το άλλο αυτό κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο κράτος.

Άρθρο 11

Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Μπορούν όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος εξαιρούνται της φορολογίας στο κράτος αυτό αν:

α) οι τόκοι καταβάλλονται από την Κυβέρνηση του συμβαλλόμενου αυτού κράτους ή από τοπική του Αρχή ή

β) οι τόκοι καταβάλλονται στην Κυβέρνηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους ή τοπική του Αρχή ή άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) που ανήκουν εξολοκλήρου σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή τοπική του Αρχή ή

γ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) για δάνεια που χορηγήθηκαν σε εκτέλεση συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των Κυβερνήσεων των συμβαλλόμενων κρατών.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, είτε εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη, και από κάθε είδους απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και κάθε άλλο εισόδημα το οποίο εξομοιώνεται, σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του κράτους στο οποίο προκύπτει το εισόδημα, με εισόδημα προερχόμενο από δανεισμό χρημάτων.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων από 1 μέχρι 3 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σ' αυτό και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση οι τόκοι φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το κράτος, μία πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο, που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει σ' ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε συμβαλλόμενου κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

1. Δικαιώματα, που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Μπορούν, όμως, τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 4β) του άρθρου αυτού να φορολογούνται επίσης και στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών καθορίζουν μ' αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 4α) του άρθρου αυτού, τα οποία προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο κράτος, αν ο κάτοικος αυτός είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων.

4. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει:

α) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών ή ταινιών και μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές

β) πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση, τα δικαιώματα φορολογούνται σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

6. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το κράτος, μία πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, διατηρεί σ'ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία καθενός συμβαλλόμενου κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια από εκποίηση ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή καθορίζεται στο Άρθρο 6, μπορεί να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος, στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος, του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14

Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα, που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες μη εξαρτημένες δραστηριότητες παρόμοιας φύσης, φορολογείται μόνο σ' αυτό το κράτος, εκτός αν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος. Αν η εργασία ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται απ' αυτήν μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο κράτος αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν, συνολικά, τις 183 μέρες κατά το οικείο οικονομικό έτος και

β) η αποζημίωση καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16

Αμοιβές διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους με την ιδιότητά του ως μέλους του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρίας η οποία είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο κράτος.

Άρθρο 17

Καλλιτέχνες και αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από τις προσωπικές δραστηριότητές του που ασκήθηκαν στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο συμβαλλόμενο κράτος στο

οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18

Συντάξεις

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, οι συντάξεις και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που καταβάλλονται σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους για υπηρεσίες που προσέφερε στο παρελθόν φορολογούνται μόνο σ' αυτό το κράτος.

Άρθρο 19

Κυβερνητικές υπηρεσίες

1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από το ένα συμβαλλόμενο κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς αυτό το κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το κράτος.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του κράτους και:

(ι) είναι υπήκοος του κράτους αυτού, χωρίς να είναι υπήκοος του πρώτου μνημονευθέντος κράτους, ή

(ιι)δεν έγινε κάτοικος του κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το ένα συμβαλλόμενο κράτος ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτό, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος, και κάτοικος, του κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη ή πολιτική ή διοικητική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

Καθηγητές και διδάσκαλοι

Καθηγητής ή διδάσκαλος, ο οποίος επισκέπτεται προσωρινά ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη με σκοπό τη διδασκαλία ή τη διεξαγωγή έρευνας σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο, σχολείο ή οποιοδήποτε άλλο εκπαιδευτικό ίδρυμα νόμιμα αναγνωρισμένο σαν τέτοιο και ο οποίος είναι, ή ήταν αμέσως πριν από την επίσκεψη αυτήν, κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, απαλλάσσεται της φορολογίας στο πρώτο μνημονευθέν συμβαλλόμενο κράτος για την αποζημίωση γι' αυτήν τη διδασκαλία ή έρευνα.

Άρθρο 21

Σπουδαστές

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του στο ένα συμβαλλόμενο κράτος κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο συμβαλλόμενο κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του κράτους αυτού.

Άρθρο 22

Άλλα εισοδήματα

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση το εισόδημα φορολογείται σ' αυτό το άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

Κεφάλαιο IV

Φορολογία κεφαλαίου

Άρθρο 23

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία έχει κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου κράτους στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από τα εν λόγω πλοία ή αεροσκάφη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό.

Κεφάλαιο V

Άρθρο 24

Αποφυγή διπλής φορολογίας

1. Συμφωνείται ότι η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται σύμφωνα με τις διατάξεις των κατωτέρω παραγράφων του άρθρου αυτού.

2. Στην περίπτωση της Ιταλίας:

Αν κάτοικος Ιταλίας αποκτά εισόδημα το οποίο φορολογείται στην Ελλάδα, η Ιταλία κατά τον καθορισμό των δικών της φόρων εισοδήματος, οι οποίοι αναφέρονται ειδικά στο άρθρο 2 της Σύμβασης αυτής, μπορεί να περιλάβει στη βάση πάνω στην οποία επιβάλλονται οι εν λόγω φόροι το εισόδημα αυτό, εκτός αν προβλέπουν διαφορετικά ειδικές διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Στην περίπτωση αυτήν, η Ιταλία θα αφαιρεί από τους έτσι υπολογιζόμενους φόρους το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Ελλάδα αλλά κατά ποσό που δεν υπερβαίνει την αναλογία του προαναφερθέντος ιταλικού φόρου την οποία έχει το εν λόγω εισόδημα προς το συνολικό εισόδημα.

Καμιά έκπτωση, όμως, δεν χορηγείται εάν το εν λόγω εισόδημα υπαχθεί στην Ιταλία σε παρακρατούμενο τελικό φόρο, ύστερα από αίτηση του λαμβάνοντος το εισόδημα αυτό, η οποία υποβλήθηκε σύμφωνα με τον ιταλικό νόμο.

3. Στην περίπτωση της Ελλάδας:

Αν κάτοικος Ελλάδας αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, μπορεί να φορολογηθεί στην Ιταλία, η Ελλάδα παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στην Ιταλία

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στην Ιταλία.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφα-

λαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στην Ιταλία.

Κεφάλαιο VI

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 25

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός συμβαλλόμενου κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού κράτους κάτω από τις αυτές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο συμβαλλόμενων κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος δε θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού κράτους με τις αυτές δραστηριότητες.

Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα συμβαλλόμενο κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 9, της παραγράφου 7 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 7 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτονται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου κράτους.

Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου κράτους προς κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους εκπίπτονται για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης αυτής, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου κράτους.

4. Επιχειρήσεις του ενός συμβαλλόμενου κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο συμβαλλόμενο κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου κράτους.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 26

Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο συμβαλλόμενων κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωσή του υπόψη της αρμόδιας αρχής του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 25, της αρμόδιας αρχής του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε δύο χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μία συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 27

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των συμβαλλόμενων κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση, καθώς επίσης και για την αποτροπή της φοροδιαφυγής. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από συμβαλλόμενο κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου συμβαλλόμενου κράτους

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 28

Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί λειτουργοί

Τίποτα σ' αυτήν τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών λειτουργών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 29

Επιστροφή φόρου

1. Φόροι που παρακρατήθηκαν στην πηγή σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη επιστρέφονται με αίτηση του φορολογουμένου ή του κράτους του οποίου είναι κάτοικος, αν το δικαίωμα (του κράτους πηγής) προς φορολογία επηρεάζεται από τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

2. Η αίτηση για επιστροφή υποβάλλεται μέσα στα χρονικά όρια που ορίζονται από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο υποχρεούται να ενεργήσει την επιστροφή και συνοδεύεται από επίσημο πιστοποιητικό του συμβαλλόμενου κράτους του οποίου ο φορολογούμενος είναι κάτοικος από το οποίο να προκύπτει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις νομιμοποίησής του να ζητήσει τις ελαφρύνσεις που προβλέπονται από αυτήν τη Σύμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών θα καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής του άρθρου αυτού, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 της Σύμβασης αυτής.

Κεφάλαιο VII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 30

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή θα επικυρωθεί και τα όργανα επικύρωσης θα ανταλλαγούν στη Ρώμη το ταχύτερο δυνατό.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από της ημέρας ανταλλαγής των οργάνων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματος) που αποκτώνται από της πρώτης Ιανουαρίου 1984 και μετά

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου 1984.

3. Η αίτηση για την κατά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης επιστροφή ή πίστωση φόρου, ο οποίος καταβλήθηκε από κάτοικο ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη και αναφέρεται σε περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου 1984 και μέχρι τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης, υποβάλλεται μέσα σε δύο έτη από της ημέρας θέσης σε ισχύ της Σύμβασης αυτής ή από της ημέρας επιβολής του φόρου, αν αυτή είναι μεταγενέστερη.

4. Η υπάρχουσα «Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Ιταλίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος», που έχει υπογραφεί στην Αθήνα στις 19 Μαρτίου 1965, λήγει και παύει να έχει ισχύ μόλις τεθεί σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση.

5. Σε περίπτωση που από τις διατάξεις της Σύμβασης του 1965 προβλέπεται φορολογική ελάφρυνση μεγαλύτερη εκείνης που προβλέπεται από την παρούσα Σύμβαση, οι διατάξεις αυτές θα συνεχίσουν να εφαρμόζονται μέχρι και την πρώτη φορολογική περίοδο που ακολουθεί μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 31

Λήξη

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη. Το καθένα από τα συμβαλλόμενα κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά από περίοδο πέντε ετών από τη χρονολογία θέσης σε ισχύ της Σύμβασης. Στην περίπτωση αυτήν, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματος) που πραγματοποιήθηκαν κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την επίδοση έγγραφης καταγγελίας

β) όσον αφορά τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την επίδοση έγγραφης καταγγελίας.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραφαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα την 3η Σεπτεμβρίου 1987 στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ιταλίας
(υπογραφή)	(υπογραφή)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ	MARCO PISA
Υφυπουργός Εξωτερικών	Πρέσβυς της Ιταλίας

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

προσαρτώμενο στη Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής

Κατά την υπογραφή της Σύμβασης που συνομολογήθηκε σήμερα μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Ιταλίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και την αποτροπή της φοροδιαφυγής οι υπογεγραμμένοι συμφώνησαν στις ακόλουθες πρόσθετες διατάξεις, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Σύμβασης.

Συγκεκριμένα:

α. σχετικά με τις διατάξεις του Άρθρου 2, εάν μεταγενεστέρως επιβληθεί στην Ιταλία φόρος κεφαλαίου, η Σύμβαση θα έχει εφαρμογή και για το φόρο αυτόν·

β. αναφορικά με την παράγραφο 2 του Άρθρου 5, εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων θεωρείται ως «μόνιμη εγκατάσταση» μόνο αν διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες·

γ. αναφορικά με την παράγραφο 3 του Άρθρου 7, η έκφραση «έξοδα που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης» σημαίνει τα έξοδα που συνδέονται άμεσα με τη δραστηριότητα της μόνιμης εγκατάστασης·

δ. αναφορικά με το Άρθρο 8, επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους που αποκτά κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές δεν υπόκειται σε κανένα τοπικό φόρο εισοδήματος στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος·

ε. ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του Άρθρου 10, μερίσματα που καταβάλλει εταιρία κάτοικος της Ελλάδας σε κάτοικο Ιταλίας φορολογούνται στην Ελλάδα σύμφωνα με τους νόμους της Ελλάδας, αλλά, εάν ο εισπράττων είναι δικαιούχος των μερισμάτων, ο επιβαλλόμενος φόρος δεν πρέπει να υπερβαίνει το 35 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, εφ' όσον τα κέρδη εταιρίας κατοίκου Ελλάδας φορολογούνται μόνο στο επίπεδο των μετόχων·

στ. ο ελληνικός φόρος κεφαλαίου, που επιβάλλεται τηρουμένων των διατάξεων της Σύμβασης, συμψηφίζεται, με τον τρόπο που προβλέπει η παράγραφος 2 του άρθρου 24, με το φόρο κεφαλαίου που ήθελε μεταγενεστέρως εισαχθεί στην Ιταλία·

ζ. αναφορικά με την παράγραφο 1 του Άρθρου 26, η έκφραση «Ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία» σημαίνει ότι η διαδικασία του αμοιβαίου διακανονισμού δεν υποκαθιστά την εθνική διαδικασία επίλυσης της διαφοράς η οποία (εθνική διαδικασία) πρέπει να κινηθεί υποχρεωτικά πριν από τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σε περίπτωση που η αίτηση σχετίζεται με βεβαίωση φόρων, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης·

η. οι διατάξεις της παραγράφου 3 του Άρθρου 29 δεν εμποδίζουν τις αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων κρατών να ακολουθήσουν, με κοινή συμφωνία, άλλες διαδικασίες για την παροχή των φορολογικών ελαφρύνσεων που προβλέπει η Σύμβαση·

θ. οι αμοιβές που καταβάλλονται σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσφέρει:

1. στην περίπτωση της Ιταλίας, στους Ιταλικούς Κρατικούς Σιδηρόδρομους (F.S.), στη Δημόσια Επιχείρηση Ιταλικών Ταχυδρομείων (PP.TT.), στον Ιταλικό Οργανισμό Εξωτερικού Εμπορίου (I.C.E.), στον Ιταλικό Οργανισμό Τουρισμού (E.N.I.T.) και στην Τράπεζα Ιταλίας·

2. στην περίπτωση της Ελλάδας, στον Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδας (Ο.Σ.Ε.), στα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.), στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.), στον Οργανισμό Προώθησης Εξαγωγών (Ο.Π.Ε.), και στην Τράπεζα της Ελλάδος καλύπτονται από τις διατάξεις που αφορούν άσκηση λειτουργήματος κυβερνητικού χαρακτήρα και, κατά συνέπεια, από τις παραγράφους 1 και 2 του Άρθρου 19 της Σύμβασης.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στις 3 Σεπτεμβρίου 1987 στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ιταλίας
(υπογραφή)	(υπογραφή)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ	MARCO PISA
Υφυπουργός Εξωτερικών	Πρέσβυς της Ιταλίας

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 30 αυτής και συγκεκριμένα για τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους, για ποσά (εισοδήματα) που αποκτώνται από της 1ης Ιανουαρίου 1984 και μετά, για τους λοιπούς φόρους, για φόρους που επιβάλλονται για οποιοδήποτε οικονομικό έτος το οποίο αρχίζει κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 1984.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΒΙΟΜ., ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΤΕΧΝ/ΓΙΑΣ
ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ	**ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ**

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 15 Φεβρουαρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Εκδίδει την ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ από το 1833

Διεύθυνση : Καποδιστρίου 34 Ταχ. Κώδικας: 104 32 TELEX : 22.3211 YPET GR	Οι Υπηρεσίες του **ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ** λειτουργούν καθημερινά από **8.00΄** έως **13.30΄**

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

* Πώληση ΦΕΚ όλων των Τευχών Καποδιστρίου 25 τηλ.: 52.39.762
* ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ: Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.188
* Για φωτοαντίγραφα παλαιών τευχών στην οδό Σολωμού 51 τηλ.: 52.48.141
* Τμήμα πληροφόρησης: Για τα δημοσιεύματα των ΦΕΚ τηλ.: 52.25.713 – 52.49.547

* Οδηγίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.48.785

Πληροφορίες για δημοσιεύματα Ανωνύμων Εταιρειών και ΕΠΕ τηλ.: 52.25.761

* Αποστολή ΦΕΚ στην επαρχία με καταβολή της αξίας του δια μέσου Δημοσίου Ταμείου Για πληροφορίες: τηλ.: 52.48.320

Τιμές κατά τεύχος της ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ:

Κάθε τεύχος μέχρι 8 σελίδες δρχ. 50. Από 9 σελίδες μέχρι 16 δρχ. 80, από 17 έως 24 δρχ. 100

Από 25 σελίδες και πάνω η τιμή πώλησης κάθε φύλλου (8σέλιδου ή μέρους αυτού) αυξάνεται κατά 30 δρχ.

Μπορείτε να γίνετε συνδρομητής για όποιο τεύχος θέλετε. Θα σας αποστέλλεται με το Ταχυδρομείο.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 2531			Κωδικός αριθ. κατάθεσης στο Δημόσιο Ταμείο 3512	
Η ετήσια συνδρομή είναι:			Ποσοστό 5% υπέρ του Ταμείου Αλληλοβοηθείας του Προσωπικού (ΤΑΠΕΤ)	
α) Για το Τεύχος Α΄	Δρχ.	10.000	Δρχ.	500
β) » » » Β΄	»	19.000	»	950
γ) » » » Γ΄	»	6.000	»	300
δ) » » » Δ΄	»	18.000	»	900
ε) » » » Αναπτυξιακών Πράξεων	»	12.000	»	600
στ) » » » Ν.Π.Δ.Δ.	»	6.000	»	300
ζ) » » » ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	»	3.000	»	150
η) » » » Δελτ. Εμπ.& Βιομ. Ιδ.	»	6.000	»	300
θ) » » » Αν. Ειδικού Δικαστηρίου	»	1.500	»	75
ι) » » » Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	»	40.000	»	2.000
ια) Για όλα τα Τεύχη	»	85.000	»	4.250

Πληροφορίες: τηλ. 52.48.320

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ